

KESK'İN SESİ

EMPERYALİST SAVAŞ POLİTİKALARINA KARŞI YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!

Üretim ve sermayenin yoğunlaşması, merkezileşmesi, tekellerin ortaya çıkışı, banka ve sanayi sermayesinin iç içe geçmesi, sermaye ihracı, yayılmacılık, silahlanma yarışı gibi gelişmeler Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarıyla sonuçlanmıştır.

1 Eylül 1939 günü Nazilerin Polonya'yı işgaliyle başlayan, insanlık tarihinin en acımasız, en kanlı ve en kirli savaşı olan, büyük çoğunluğu siviller olmak üzere milyonlarca insanın ölümü ile sonuçlanan II. Dünya Savaşının üzerinden 85 yıl geçti.

Ne yazık ki emperyalistler hala aynı barbarlık, gaddarlık ve acımasızlıkla yeni savaşların, çatışmaların, kutuplaşmaların önünü açıyorlar. Maalesef bugün öyle bir tehlikeli bir boyuta ulaşmıştır ki, 2. Dünya savaşı sonrası bir daha yaşanmasın diye alınan tedbirlerden olan 'savaş suçları' bugün dava konusu dahi yapılamamaktadır! Devletler kendi savaş suçları gündeme gelmesin diye bir başka ülkenin işlediği savaş suçlarını görmezden gelmekte, normalleştirmektedirler. Yakın günlerde bir İsrailli Bakanın Filistin halkının abluka altındaki Gazze'de açlıktan ölmelerinin normal karşılanması gerektiğini açıklaması bunun son örneklerinden olup toplama kamplarının ve gaz odalarının yeni biçimler alarak devam ettiğini göstermektedir. Bir diğer örnek savaşta dahi hedef olmaması gereken sağlıkçıların, gazetecilerin öldürülmesi ve uluslararası kamuoyunun buna sessiz kalışıdır.

Öte yandan savaşın olduğu coğrafyalarda insanlığın tüm kazanımları yok edilirken tecavüz, işkence işgalci güçlerce yaygınlaştırılmaktadır. En temel ihtiyaçların dahi karşılanamadığı şartlarda yoksullaştırılan halkların açlık, susuzluk ve beraberinde gelen bulaşıcı hastalıklarla baş etmek zorunda kalması en çok çocukları ve kadınları etkilemektedir.

Gazze'nin boşaltılması sırasında yaşananlar insanlığın utanç görüntülerine bir yenisini eklemiştir. Savaşın çıkmasında hiçbir rolü olmayan coğrafyanın emekçi yoksul halkları sürgün yollarında tarifsiz acılar yaşamakta, sığındıkları ülkelerde insanlık dışı şartlar nedeniyle yaşayan ölümler haline gelmektedirler. Ortadoğu'da son yirmi yıldır yaşanan çatışmalarda, insanlık tarihi ve mirasının en önemli kültürel, arkeolojik eserleri de yok olmakta, telafisiz bir yıkımı meydana getirmektedir.

Ülkemizde ise 31 Mart seçimleriyle iktidar gücünü kaybettiği açığa çıkan AKP-MHP iktidar bloğu, meşruiyet krizini siyasal ve ekonomik baskıyla kapatmaya çalışırken, faşizmi kurumsallaştırma adımlarını devam ettiriyor. Hukuksuzluklarla, gerici kuşatmayla var olmaya çalışıyor.

Diğer yandan Grev yapan işçinin, birçok şehirde traktörüyle eylem yaparak sesini duyurmaya çalışan çiftçinin, hayvan katliamını önlemeye çalışan hayvan severlerin, meslek onurlarına sahip çıkan eğitim emekçilerinin, tacize ve şiddete karşı eşitlik ve özgürlük mücadelesi yürüten kadınların, nefrete karşı yaşam mücadelesi veren LGBTİ+'ların, açlık sınırının çok altında bir maaşa mahkûm edilen emeklilerin, astronomik rakamlardaki eğitim masraflarına karşı eylem yapan öğrencilerin, ağacına, suyuna, ormanına, toprağına sahip çıkan çevreci yaşam savunucularının taleplerini karşılamak yerine karşılarına güvenlik güçlerini dikeyyor. Üyesi olduğumuz Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) tarafından hazırlanan Küresel Haklar Endeksi'ne göre Türkiye sendikal hak ve özgürlüklerin en kötü durumda olduğu 10 ülke arasında yer almaktadır. Türkiye'nin bu endekste yer alması sistematik ve örgütlü baskıların, politikaların sonucudur. Nitekim AKP iktidarı tüm dünya 1 Eylül vesilesiyle barıştan, demokrasiden, özgürlük ve eşitlikten yana söylem ve talepleri yükseldiği bir günde, 1 Eylül 2016 gecesinde, yayımladığı 672 sayılı KHK ile sorgusuz sualsiz şekilde 50 bin 875 kamu görevlisini ihraç ederek adeta kamu emekçilerine savaş açmıştır. Ve o günden bu yana ihraç, açığa alma, adli ve idari soruşturmalar, gözaltı ve tutuklamalar, demokratik hakların kullanımını karşısında yasaklama ve fiili müdahaleler gibi her türlü zor ve baskı aracı aratarak devam etmiştir. İktidar böylelikle 1 Eylül'e yeni bir gündem daha eklemiştir! Sorunları barışçıl ve demokratik yollarla çözme yerine yok sayma, bastırma, krimanilize etme politikası her alanda olduğu gibi Kürt sorunu konusunda da karşımıza en katı haliyle çıkmaktadır.

Kürt sorununda çözümsüzlük politikasında ısrar edilmesi artık halaylara, düğünlere, müziğe müdahale etme, gözaltı ve tutuklama gerekçesi olma noktasına kadar gelmiştir. İktidar bloğu en ufak demokratik talebi, düşünce ve ifade özgürlüğü kapsamındaki eylem ve etkinlikleri gözaltı, tutuklama gerekçesi haline getirirken halkın seçme ve seçilme hakkını da gasp ederek üçüncü kez halkın iradesini gasp ederek yeniden kayyum politikasına sarılmaktadır.

AKP iktidarı tercihini barıştan yana koymadığını ekonomik krize rağmen sadece 2023 yılında silahlanmaya 15,8 milyar dolar harcayarak, sınır ötesi operasyonları Irak'ta onlarca üs kurmaya vardırarak da göstermektedir.

Nitekim yıllardır içerde uyguladıkları savaş ve rant esaslı politikalar ile ülkeyi derin ekonomik ve toplumsal krizlere sürükleyen iktidar ekonomik krizin bedelini yoksul emekçilere keserken derin yoksulluğun altında ezilen halkları savaş kışkırtıcılığı, mülteci karşıtlığı, Kürt düşmanlığı üzerinden kışkırtarak, zaman zaman da tehdit ve zor ile taraftarlık ilişkisi içinde konumlandırma, toplumsal kutuplaştırma yaratma gibi özel savaş yöntemleri devreye sokmaktadır. Geldiğimiz böylesi siyasi ve ekonomik zeminde ülkemizde, bölgemizde ve dünyada barışa olan ihtiyaç tüm yakıcılığı ile her geçen gün kendini daha fazla hissettirmektedir.

Ölüm, kan ve gözyaşı dışında bir sonuç üretmeyen savaş/şiddet odaklı bu politikalarda ısrarın bedelini emekçiler ve ezilenler olarak ülkenin %99'u ödemektedir. Ekmeğimize, geleceğimize, aşımıza, ormanımıza, suyumuzla göz dikenler ile halkların bir arada yaşama iradesini hedef alanlar geriye kalan %1'lik sömürü odaklarıdır. Savaştan nemalananlar ile emekçileri açlık ve yoksulluğa mahkûm edenler aynı çıkar çevreleridir.

Dolayısıyla barış ve demokrasi talebi emek ve demokrasi güçleri için ekmek ve su kadar temel ihtiyacı haline gelmiştir.

1 Eylül Dünya Barış Günü vesilesiyle; emekçilerin ve ezilen halkların kendi hakları için yürüttükleri mücadelenin en temel başlığının BARIş olduğunun altını bir kez daha çiziyoruz. KESK olarak; tüm saldırılara, savaş ve kutuplaştırma, tek tip yaşam tarzı dayatmalarına karşın ısrarla ve örgütlü, kararlı bir mücadele ile dünyada, Ortadoğu coğrafyasında ve ülkemizde, barışı savunmaya devam edeceğiz.

Adaletin, eşitliğin, kardeşliğin, laikliğin, paylaşımın, yardımlaşmanın, dayanışmanın, insanca bir yaşamın kalıcı hale getirildiği bir dünya ve ülke kuruncaya kadar barış mücadelesinden bir an olsun vazgeçmeyeceğiz.

YAşASIN BARIş!

BIJÎ AşITÎ!

م السل احي